

(דף כז ע"א) מאמר קדמא דכלא, כלילא מעשר אמרו, ואיהי ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, ומסטר א דשמאלא אתייהבת, דאיהי גבורה אשא סומקא, ובגין דא בלבת אש (שמות ג ב), ומשה הוה מסטר דליואי מסטר דיליה ממש, ואמאי אתגליא ליה בפנה, לאחזאה דהות ברוחקא בין הקוצים, ועם כל דא והפנה אינו אכל, בגין שושנים דאינו בנהא, דאינו ישראל, דהו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינו קוצים, ודא איהו רוא (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלל בכל הגוים אשר הדיחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלל.

אחזי ליה אגרא דכלה, דאיהי לבת אש בין הקוצים דאינו תיביא, בד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא דלהון כלה, נפקא שכינתא כלה מביניהו, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוד הפנה, מגו כובין.

בד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש פרוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג ה), הקא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש בד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהי בנינא דבר נש דעתידי לאתקרבא, ויתבני זמנא אחרא על ידא דקודשא פרוך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (חגי ב ט), בגין דאתמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אתמר בבי מקדשא בונה ירושלם יי.

ואתמר התם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה, ויביאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא דמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה אתמר וירא אליו מלאך יי בלבת אש, דאיהי בת יחידה, דמנה נפיק נהורא דאורייתא.

בגוונא דא אתמר (שמות ב 1), ותפתח ותראהו את הילך, ותראהו דא שכינתא, דהוה בכי בגינה, מיד ותחמול עליו, ודא הוא בכי זבאו ובתחנונים אובלים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו נד ז).

בהאי זמנא כל חיון יתערוז בקלא, ועופין מצפצפין בשיר, לקבלא פרתא פחדוה בגוונא, לקבלא קדושין מהחתן, דאינו קדוש קדוש וכו' (שם ו א), ולית קדושה פחות מעשרה, וקדושין אינו מסטר דחכמה דאיהו יי, קדש ישראל ליי ראשית תבואתה (ירמיהו ב א), ראשית ודאי, ומתברכין בשבע ברכאן מסטר דאימא עלאה דאיהי ברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ושבע ברכאן אינו, בשחרית שתים לפניה ואחת לאחריה, ובערבית שתים לפניה שתים לאחריה, ואינו שבע ספירן דכלילן בחתן וכלה, ודא איהו שמע ישראל וגומה,

הא תכא קדושה ובקרה ויחודה, בההוא זמנא אתער דוד בכנור דאיהו מנגן מאליו, בעשרה מיני
ניגונים: קדמאה באשרי ודא בראשית.

תקנון תליסר

בראשית תמן אשרי, ודא איהו אשרי האיש, ואיהו אהי"ה אשר אהי"ה, רישא לכל (דף כז ע"ב)
רישיו, ועלה אתמר (שיר 11) ראשך עליו כפרמל ודא תפלין דרישא, ודלת ראשך כארגמן דא
תפלין דיה, וביה משבחין לבת בהאי אשרי, דדא הוא דכתיב (בראשית ל יג) באשרי כי אשרוני
בנות.

מאן זכי לאעלא תמן, אשר לא הלך בעצת רשעים (תהלים א), דאיהו עצה בישא מסטרא דעין
הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים לא עמה, מאן דרך חטאים תהיא דאתמר ביה (משלי ל כ) בן דרך
אשה מנאפת, אכלה ומחתה פיה וגומר, ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא לילי"ת
אימן דערב רב, דאיהו מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבים לצדיקא דיתבין
ביניהו כנדה.

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א ג) והיה פעין
שתול על פלגי מים, ודא עין חיים, דאתמר ביה ועלהו לא יבול, והאי תקנון קדמאה.

תננינא בשיר דא חכמה, שר י, ותלת יודין אנון י י י, ואינון רישא וסופא ואמצעיתא דאת
י, ואינון רמיזין בשמא סתים דאיהו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, באלין תלת שבח דוד מלכא לברתא
דמלכא, דדא הוא דכתיב (תהלים קכא א) שיר למעלות, לי מעלות אינון ודאי, אינון תלתין דרגין,
דבהון ברתא סלקא לגבי אפא.

בחמש נימין דכנור, דאינון חמש אזכרות דאדכיר חמש זמנין יהו"ה בהאי מזמור, חד עזרי מעם
יי, ב' יי שמרה, ג' יי צלה, ד' יי ישמרה מפל רע, ה' יי ישמר צאתה ובואה, ובהון מלכא אמר
לגבי כלה, צהלי קולך בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה גלגלים, דסליק בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
בעשרה מיני ניגונים.

ובארבע חיון דסליק יהו"ה, בשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, דאיהו יהו"ה, דקולו סלקא
כגלי ימא, וגלי ימא דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים
בתרשיש, בתרין דרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסיא, שש מעלות לכסא, וכד סליק ו' בהון, יתערוז
לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפיהו, דדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים ממעל לו
שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על גדפיהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית תיבין דיתודא שמע
ישראל, ובגניה אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים וגומר.

וכד סלקא ברפא סלקא בתרין דרועוי דאינון חסד וגבורה, דבהון שית פרקין דאיהו ו', ורזא דמלה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבבני (שיר ב ו').

כד סלקא האי שיר, סלקא בשית תיבין דאינון שמע ישראל וגומר, וכד נחתא, נחתא בשית, דאינון ברוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וגנונא כד סליק סליק בשית, וכד מאיך מאיך בשית, ועליהו אתמר (שם ה טו) שוקיו עמודי ניש.

ועשרה גלגלין אינון י', דאינון לקבל עשר אצבעאן דבטשין בגנונא, חמש בחמש, ואינון ה"ה, דסלקין ב' בשית דרגין דאיהו ו', ביה סלקין ונחתין, ואיהו פגוונא דסלם, דאתמר ביה (בראשית כח יב) והנה סלם מצב ארצה וגומר, והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, וכלא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, י"ד, ודוד מנגן ביד (שמואל א יט ט), ו' איהו גופא, ג' דפוי ה"ה, רישא דיליה י', ביה סליק קלא דנגוונא.

ועוד ו' איהי מנרתא, ה' ה' שלשה קני מנורה מצדה האחת וגומר (שמות כה לב), ו' מנורה באמצע, נר על רישיה י', כד שריא באת ו' אתעביד ז', ורזא דמלה יאירו שבעת הנרות (במדבר ח ב).

לקבל מנרתא דאיהו ו', ושית קני מנרתא דאינון ה' ה', שית ווי"ן, ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), עד דסלקין לי"ד, דאיהו יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו ודוד מנגן ביד, י"ד לקבל י"ה, וסלקא ה' באת ו', ולבתר סליק ו' ב', שית זמנין עשר, עד דסליק לשתין, ואינון אתוון הדבקות בקריאת שמע, דבגינייהו אתמר כל המשים ריח בין הדבקים מצננים

